

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Obdo/56/2016
Identifikačné číslo spisu:	6102894411
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Beáta Miničová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:6102894411.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Peter Šenk - REGINA, s miestom podnikania Račianska 1516/53, 831 02 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 36 917 885, proti žalovanej: U. E., rod. N. - MADATEX, s miestom podnikania Prostejovská 37, 080 01 Prešov, IČO: 34 651 144, v súčasnosti bytom Malinová 1, Prešov - Sidlovec, zastúpenej ustanovenou opatrovníčkou E. Gallovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Prešov, ako aj advokátkou JUDr. Dášou Komkovou, so sídlom Hlavná ul. 27, Prešov, o zaplatenie 465,54 Eur (14.025 Sk), v konaní o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 1Cob/53/2013-92, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30. septembra 2014, č. k. 1Cob/53/2013-92 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 31.05.2014, č. k. 21Cb/225/2002-71 zastavil konanie v časti prevyšujúcej 12,15 % ročný úrok z omeškania zo sumy 14.025 Sk od 17.09.2001 do zaplatenia. Súčasne uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumy 14.025 Sk s 12,15 % ročným úrokom z omeškania od 17.09.2001 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Posledným výrokom rozsudku bola žalovanej uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 1.900 Sk do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Súd prvej inštancie rozsudok vyhlásil v konaní, v ktorom bola žalovanej ako osobe nachádzajúcej sa na neznámom mieste ustanovená opatrovníčka pre konanie podľa § 29 ods. 2 O. s. p.

3. Opravným uznesením zo dňa 31.5.2004, prvoinstančný súd opravil záhlavie svojho rozsudku zo dňa 11.06.2003, č. k. 21Cb/225/2002-64 tak, že toto správne znie tak, žeproti žalovanej U. N., r. č. XXXXXX/XXXX... Súd prvej inštancie tak rozhodol z dôvodu, že v záhlaví rozsudku bolo uvedené nesprávne rodné číslo žalovanej XXXXXX/XXXX, hoci rodné číslo žalovanej je XXXXXX/XXXX. Rozsudok zo dňa 11.06.2003 nadobudol právoplatnosť dňa 01.08.2003 a opravné uznesenie dňa

24.06.2004.

4. Na odvolanie žalovanej, Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 30.09.2014, č. k. 1Cob/53/2013-92, odvolanie žalovanej odmietol. Odvolací súd poukázal na § 29 ods. 2 O. s. p. a dodal, že v preskúmvanej veci sa jedná o obchodnoprávnu vec, v ktorej ku dňu začatia súdneho konania boli stranami sporu podnikatelia. Žalovaná ku dňu 29.10.2001, kedy sa súdne konanie začalo, mala sídlo buď v Prešove, Svätoplukova 8, alebo na Prostejovskej 37. Ako vyplynulo z opakovane vyžiadaných správ z Registra obyvateľov SR v Banskej Bystrici, počnúc dňom 14.05.2001, žalovaná zmenila bydlisko a presťahovala sa na adresu Prešov, Prostejovská č. 4827/37. Podobne podľa opakovane vyžiadaného výpisu zo živnostenského registra zmenila žalovaná aj miesto podnikania na Prešov, Prostejovská 37. To isté oznámilo Mesto Prešov súdu v správe zo dňa 27.03.2003, podľa ktorej sa na túto adresu presťahovala žalovaná dňa 14.05.2001. Správa neobsahuje dátum tejto zmeny.

5. Odvolací súd zdôraznil, že prvoinštančný súd preto opakovane doručoval žalovanej svoje listiny na adresu Prešov, Prostejovská 37. Konkrétne tak urobil pri pokuse o doručenie platobného rozkazu v júni 2002, ako aj pri doručovaní žaloby s výzvou na vyjadrenie v apríli 2003. V oboch prípadoch poštový doručovateľ vrátil zásielku súdu s oznámením, že žalovaná Viera Lechová je na uvedenej adrese neznáma.

6. Následne súd prvej inštancie požiadal Obvodné oddelenie PZ SR, Prešov-sever o doručenie tejto zásielky, a to tak na adresu Prostejovská 37, ako aj na adresu pôvodného sídla Svätoplukova 8. Podľa oznámenie Polície sa žalovaná na uvedených adresách nezdržiavala, pričom adresu jej pobytu sa políciou nepodarilo zistiť ani šetrením u susedov.

7. V rozhodnom období upravoval podmienky doručovanie poštových zásielok zákon č. 507/2001 Z. z. o poštových službách. Na jeho základe bol vydaný Poštový poriadok Slovenskej pošty. V obytných domoch s viacerými bytmi sa doručovanie zásielok realizuje podľa § 46 ods. 3 Poštového poriadku dorúčením do poštovej schránky (bod 5.1.1. doručovanie).

8. Podľa oznámenia Slovenskej pošty a.s. sú zásielky vrátené ako nedoručiteľné s označením „adresát neznámy" vtedy, ak ani na poštovej schránke, ani na vonkajšom zvončeku nie je uvedené meno adresáta. Pravdivosť tohto tvrdenia vo vzťahu k žalovanej, podľa odvolacieho súdu nebolo možné pre veľký časový odstup preveriť. Vychádzajúc z údajov na oboch skôr spomínaných poštových zásielkach adresovaných žalovanej na adresu Prešov, Prostejovská 37, že menovaná na tejto adrese je neznáma, možno podľa odvolacieho súdu vyvodiť záver, že nebolo jej meno a priezvisko uvedené na poštovej schránke obytného domu, v ktorom sa mala zdržiavať. Potom nepochybil poštový doručovateľ, keď zásielku doručovanú na meno a priezvisko, ktoré v príslušnom dome na poštových schránkach nebolo uvedené, vrátil ako zásielku, u ktorej je adresát neznámy.

9. V takom prípade, má odvolací súd za to, že nebol dôvod pre doručovanie spôsobom upraveným v § 47 ods. 2 O. s. p. Doručovanie podľa tohto ustanovenia sa totiž realizuje len v prípade, keď adresát písomností, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, sa na uvedenej adrese zdržuje, avšak nebol doručovateľom zastihnutý.

10. Podľa odvolacieho súdu ďalej nie sú pravdivé tvrdenia žalovanej o tom, že prvoinštančný súd pri zisťovaní adresy jej pobytu od kompetentných orgánov uvádzal do žiadosti nesprávnu adresu a že neuvádzal dátum jej narodenia. Žiadosti zasielané súdom mali všetky predpísané náležitosti a boli riadne vyplnené. Odvolací súd preto konštatoval, že súd prvej inštancie pred ustanovením opatrovníka žalovanej vyčerpal všetky dostupné prostriedky pre zistenie jej pohybu. Navyše až do 30.04.2002 bola žalovaná podnikateľkou, ktorej sa malo doručovať v súlade s § 48 ods. 3 O. s. p. na adresu miesta jej podnikania uvedené v živnostenskom registri, t. z., pôvodne Prešov, Svätoplukova 8 a od bližšie nezisteného dátumu na adresu Prešov, Prostejovská 37. Pravdepodobne ešte pred podaním žaloby, najneskôr dňa 15.8.2001 v liste zasielanom žalobcovi, použila žalovaná ešte pečiatku s miestom podnikania Prešov, Svätoplukova 8.

11. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí ďalej poznamenal, že podľa spisových údajov v tom čase sa volala žalovaná U. N., pričom jej rodné priezvisko bolo C.. Podľa tvrdenia žalovanej bývala v tom čase na adrese T., T. XX s matkou. Keďže priezvisko matky nebolo totožné s priezviskom žalovanej, podľa odvolacieho súdu nemal ani poštový doručovateľ ani súd, dôvod zisťovať od nej, kde žalovaná býva, keďže ich vzťah nevyplýval z údajov na poštovej schránke, či iného označovania obyvateľov bytového domu pri vstupe do objektu.

12. V čase doručovania platobného rozkazu v decembri 2001 bola už žalovaná prihlásená na bývanie v T., na T. XX, pričom podľa odvolacieho súdu nie je vylúčené, že na tejto adrese už mala nahlásené aj miesto podnikania. Za tohto stavu, boli podľa odvolacieho súdu splnené podmienky pre stanovenie opatrovníka žalovanej, ktorému opatrovníkovi bol účinne doručený rozsudok zo dňa 11.06.2003. Pokiaľ žalovaná podala proti tomuto rozsudku odvolanie až v roku 2014, urobila tak oneskorene. Preto bolo ňou podané odvolanie odmietnuté podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O. s. p.

13. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p. a tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.), pričom napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení celej veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

14. Dovolateľka poukázala na to, že súd prvej inštancie vykonal nedostatočné šetrenie vo veci doručovania, procesne pochybil, keď platobný rozkaz nedoručoval procesným spôsobom do vlastných rúk žalovanej - Madatex - N. U.. Žalovaná má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval podľa § 120 O. s. p. a nepoučil ani ustanoveného opatrovníka o možnosti ďalšieho navrhovania dôkazov. Bez náležitého zistenia vydal opravné uznesenie, ktorým žalovanú označil za pasívne legitimovanú v tomto spore. Nakoľko opatrovník bol ustanovený Madatex - Lechová Viera a nie Lechová s identifikačným číslom, žalovaná tvrdí, že súd prvej inštancie týmto nepostupoval v zmysle O. s. p. a tým jej odňal možnosť konať pred súdom.

15. Krajský súd v Prešove podľa žalovanej bez náležitého odôvodnenia jej odvolanie odmietol, a to z dôvodu oneskorene podaného odvolania a vo svojom odôvodnení poukázal na poštový poriadok. Podľa žalovanej sa odvolací súd nevyporiadal s jej odvolacími námietkami, na ktoré poukázala - nesprávnosť zidentifikovania žalovanej, ustanovenie opatrovníka, ktorý sa na pojednávanie nedostavil a ktorý v podstate nebol ustanovený žalovanej.

16. Na základe takto nesprávnych údajov súd prvej inštancie ustanovil v konaní opatrovníka - súdnu tajomníčku tunajšieho súdu, ktorá je zamestnaná na tom istom súde, pričom takýto postup je podľa žalovanej potrebné považovať za nesprávny. Bolo namieste zo strany súdu zistiť, či stranu sporu nemôže zastupovať jej príbuzná osoba. Opatrovník je osobou, ktorá má v konaní hájiť práva a oprávnené záujmy účastníka, ktorého zastupuje. Pri ustanovení opatrovníka je preto treba prísne zvažovať, aby nedošlo ku kolízii záujmov zástupcu a zastúpeného. Nemožno podľa žalovanej očakávať, že podriadený zamestnanec súdu ako opatrovník strany sporu vo veci toho istého súdu bude brojiť proti postupu a rozhodnutiu súdu.

17. Ďalej ako to vyplýva z podaného odvolania, súd prvej inštancie náležitým spôsobom nezisťoval pobyt žalovanej, pretože si nevyžiadal správy z úradu práce, kde bola už evidovaná, zo sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a nevyžiadal si správu od matky žalovanej, ktorá býva na ul. T. XX, T..

18. Preto má žalovaná za to, že rozhodnutie o ustanovení opatrovníka jednak nespĺňa procesné náležitosti k ustanoveniu osobe žalovanej a nespĺňa podmienky poučenia. Týmto podľa žalovanej jej nebol právoplatne ustanovený opatrovník pre konanie, čím jej bola znemožnená realizácia viacerých procesných práv, predovšetkým práva, aby bola jej vec prerokovaná na súde v jej prítomnosti, aby sa mohla vyjadrovať k všetkým dôkazom. Takáto procesná vada je dôvodom pre zrušenie rozhodnutia,

pretože takéto rozhodnutie, ktoré je vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť podľa žalovanej považované za správne.

19. Dovolateľka preto navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenie, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

21. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O. s. p.

22. Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

23. Podľa § 239 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

24. Podľa § 239 ods. 2 písm. a/ O. s. p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

25. Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z rozhodnutí podľa § 239 O. s. p., prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

26. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O. s. p., ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné i podľa § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných vád (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát).

27. Žalovaná procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O. s. p. netvrdila a existencia týchto vád nevyšla v dovolacom konaní najavo.

28. S prihliadnutím na obsah dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameral, či žalovanej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p., tak ako to tvrdí vo svojom dovolaní.

29. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O. s. p.) je treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

30. Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

31. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

32. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/06).

33. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (II. ÚS 85/06).

34. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu a tomu zodpovedajúcu povinnosť súdu o veci konať. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. augusta 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. novembra 2002 II. ÚS 132/02, III. ÚS 171/2006 z 5. apríla 2007).

35. Podľa § 1 O. s. p. Občiansky súdny poriadok upravuje postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb.

36. Podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Uvedené platí aj pre odôvodnenie uznesenia podľa § 167 ods. 2 O. s. p.

37. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

38. Rovnako sa Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj v náleze III. ÚS 119/03-30. Ústavný súd už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS

115/03).

39. Tak odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ako aj odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musia mať náležitosti uvedené v ustanovení § 157 ods. 3 O. s. p. (§ 211 O. s. p.). Musia obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musia vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a ich myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku. Odôvodnenie musí byť súčasne i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí v konaní o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, t. j. musí byť preskúmateľné.

40. Zákomom požadované riadne a presvedčivé odôvodnenie písomnej formy uznesenia (§ 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p. a § 211 O. s. p.) je nielen formálnou požiadavkou, ktorou sa má zamedziť vydaniu obsahuvo nezdôvodnených, nepresvedčivých alebo neurčitých a nezrozumiteľných rozsudkov, ale má byť v prvom rade prameňom poznania úvah súdu tak v otázke zisťovania skutkového stavu veci, ako aj v právnom posúdení veci. Tieto požiadavky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nespĺňa.

41. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí podrobne zhrnul všetky skutočnosti, ktoré súd prvej inštancie pred ustanovením opatrovníka žalovanej podstúpil pri zisťovaní jej pohybu, čím vyčerpал všetky dostupné prostriedky. V tejto časti je napadnuté uznesenie riadne odôvodnené a nevykazuje znaky nepreskúmateľnosti.

42. Dovolací súd však poznamenáva, že k odvolacej námietke žalovanej vo vzťahu k ustanovenia za opatrovníka zamestnanca súdu a nie jej rodinnú príbuznú, odvolací súd nezauljal žiadny postoj. Na túto odvoláciu námietku preto odvolací súd v rámci odvolacieho konania nedal žiadnu odpoveď, čím je napadnuté uznesenie v tejto časti nedostatočné a neodôvodnené.

43. Dovolací súd poukazuje na to, že osobu opatrovníka súd vyberá z prostredia, ktoré je blízke účastníkovi konania, ktorému sa má opatrovník ustanoviť. Pôjde najmä o osobu pochádzajúcu z rodinného, pracovného, kultúrneho, prípadne z iného prostredia, ktoré je účastníkovi blízke. Taký postup, ktorým súd vyberie osobu opatrovníka v rozpore s vyššie uvedeným, treba považovať za arbitrárny. Dochádza tým k závažnému zásahu do samej podstaty základného práva na súdnu ochranu, na prerokovanie veci v prítomnosti dotknutého účastníka konania, ako aj na to, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. februára 2013. sp. zn. II. ÚS 556/2012).

44. Najvyšší súd Slovenskej republiky, preto dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 C. s. p.), pričom sa nezaoberal ostatnými dovolacími námietkami žalovanej, ani vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

45. V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C. s. p.).

46. Odvolací súd je právnym názorom dovolacieho súdu viazaný (§ 455 C. s. p.).

47. Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.